

ارائه راهبردهای برنامه‌ریزی شهرهای رویدادمدار بر مبنای اصول ارتقای رقابت‌پذیری یک مقصد گردشگری؛ مطالعه موردی: شهر شیراز

DOI: 10.22034/jtd.2020.239083.2079

سینا جنگجو^۱, خلیل حاجی‌پور^۲, سهند لطفی^۳

چکیده

در دوره کنونی جهانی شدن و با افزایش روزافزون اهمیت شهرها و رقابت بین آن‌ها، مستولان می‌کوشند با یافتن یا ایجاد منابعی جدید و مزایای رقابتی، رشد و توسعه پایدار شهرها را تضمین و جایگاه رقابتی آن‌ها را ثبت کنند. یکی از این منابع و مزیت‌های رقابتی، فراهم کردن امکانات فرهنگی و تفریحی همراه با سازمان‌دهی و برگزاری رویدادهای خاص و جشنواره‌های سالانه است. این موضوع از آن‌رو اهمیت دارد که نقش رویدادها در توسعه و ارتقای جایگاه رقابتی میزبانانشان به عنوان یک کاتالیزور برای توسعه رویدادمدار با توسعه امکانات و زیرساخت‌های رویداد، موضوعی اثبات شده است. در این مقاله، با توجه به مسائل و مشکلات و همچنین قابلیت‌ها و امکانات موجود در شهر شیراز برای تبدیل شدن به یک شهر رویدادمدار (که با تکنیک گروه تمرکز شناسایی شده‌اند)، اهداف و راهبردها و پژوهش‌های اجرایی در جهت ارتقای رقابت‌پذیری آن به‌منزله مقصد گردشگری با استفاده از تکنیک ایدا تبیین شده است. مجموعه اهداف برنامه‌ریزی زیرمجموعه پنج موضوع اصلی برنامه‌ریزی یک شهر رویدادمدار، یعنی جایگاه راهبردی رویداد در چشم‌انداز شهر، ذی‌نفعان رویداد و روابط آن‌ها در شهر، برنامه‌ریزی رویداد (و منابع مرتبط با رویداد) در شهر، ارتباطات و بازاریابی رویدادهای شهر و وضعیت نظارت بر نتایج و پایداری رویدادها و مجموعه راهبردهای آن در چهار حوزه اصلاح ساختارهای اجرایی و مدیریتی رویدادها، اصلاح جایگاه و ساختارهای قانونی رویدادها، رشد آگاهی‌های عمومی و تقویت روحیه مشارکت در ارتباط با رویدادها و همچنین توسعه و بهبود وضعیت منابع شهر مرتبط با رویدادها ارائه شده است.^۴

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۰۴/۲۱

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۰۶/۱۶

واژه‌های کلیدی:

شهر رویدادمدار، رقابت‌پذیری مقصد، تکنیک تحلیل عرصه‌های تصمیم‌گیری مرتبط، شیراز

مقدمه

که به تقویت موقعیتشان در رقابت با دیگر نواحی شهری بینجامد؛ از این‌روی نیاز به رفتار رقابتی افزایش یافته است (Kratke, 2014; Popescue, 2011). فهم عوامل بهبوددهنده رقابت‌پذیری شهری در بازارهای ملی و بین‌المللی به شناسایی مؤثرتر موقعیت فعلی شهرها و همچنین امکان پیش‌بینی، تدوین و اجرای سیاست‌های توسعه اثربخش‌تر به صورتی هدفمند کمک می‌کند (Begg, 1999). امروزه این رقابت اقتصادی میان شهرها، ییش از پیش جنبه فرهنگی پیدا کرده و فرهنگ به‌منزله موتور توسعه اقتصادی و عاملی برای ارائه تصویری نمادین از شهر در سازوکار جهانی اقتصاد

تعاملات اقتصادی، فرهنگی، سیاسی و حتی نظامی در شهرها گسترش روزافزون یافته و توسعه شهر مدرن به حدی رسیده که موجب تغییر چارچوب‌های فکری و احساسی انسان در ارتباط با دنیا و همچنین روش‌های تعاملی او شده است (Giddens, 2009). واردشدن اقتصادهای ملی به بازارهای جهانی موجب شد که شهرها نه تنها نقش رقیب را با دیگر شهرهای کشورشان بازی کنند، بلکه این نقش را به صورت فرامللی نیز ایفا کنند (Harris, 2007). شهرها باید توانمندی‌های بالقوه خود را به‌نحوی به کار گیرند

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد شهرسازی گرایش برنامه‌ریزی شهری دانشگاه شیراز، پخش شهرسازی، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران (نویسنده مسئول): sina.jangjoo@gmail.com

۲. دکتری شهرسازی، استادیار پخش شهرسازی دانشگاه شیراز، پخش شهرسازی، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران

۳. دکتری شهرسازی، استادیار پخش شهرسازی دانشگاه شیراز، پخش شهرسازی، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران

۴. این مقاله برگفته از پایان‌نامه کارشناسی ارشد شهرسازی گرایش برنامه‌ریزی شهری با عنوان «ارائه چارچوب برنامه‌ریزی شهری رویدادمدار به‌منظور ارتقای رقابت‌پذیری آن به عنوان یک مقصد گردشگری (نمونه موردی: شهر شیراز)» نوشته سینا جنگجو به راهنمایی دکتر خلیل حاجی‌پور و مشاوره دکتر سهند لطفی است.

انجمن علمی گردشگری ایران

برجای می‌گذارند (Giulianotti & Klauser, 2010) و همچنین سبدهای رویداد و ارتباط آنها با شهرهای میزبان پرداخته‌اند (Ziakas, 2013); حال آن‌که پس از انتشار کتاب شهر رویدادمدار، که ویژگی‌های یک شهر رویدادمدار را بر می‌شمارد، تحقیقات کمی به چگونگی کاربست این مفهوم در برنامه‌ریزی شهرهای گوناگون برای دستیابی به اهداف راهبردی شهر پرداخته و بسیاری از شهرها در برداشت قدمهای ابتدایی در حرکت به سمت یک شهر رویدادمدار مشکلاتی ساختاری دارند. آنچه در این پژوهش دنبال می‌شود، چگونگی برنامه‌ریزی راهبردی و فراهم آوردن مبانی و مقدماتی در شهرها با هدف حرکت به سمت یک شهر رویدادمدار به منظور ارتقای رقابت‌پذیری آن‌ها به منزله مقاصد گردشگری است.

شهر شیراز، که نمونه پژوهشی تحقیق حاضر است، به سبب جای دادن جاذبه‌های تاریخی و فرهنگی متعدد (عناصر معماری، ادبی، تاریخی و...) و توعی قومیتی و آب و هوایی و...، همواره برای گردشگران و بازدیدکنندگان داخلی و خارجی شناخته شده بوده و این موضوع توان بالقوه این شهر به شمار رفته است. شهرهای رقیب شیراز در عرصه گردشگری، برنامه‌ریزی و فعالیت‌های گستره‌ای را برای تقویت مزایای رقابتی خود انجام داده‌اند و در حال تقویت بنیه‌های گردشگری خود هستند؛ از این‌روست که شهر شیراز نیز باید برنامه‌ریزی‌هایی را برای عقب‌نمادن از این رقابت انجام دهد. همچنین در چشم‌انداز جایگاه راهبردی ملی شهر شیراز، نقش گردشگری بسیار پررنگ بوده است، اما متأسفانه نقش رویداد به منزله ابزاری قدرتمند در دستیابی به این اهداف در این طرح‌ها بسیار ناچیز است (جنگجو، ۱۳۹۹). همچنین پایش رویدادهای شهر شیراز، که جنگجو (۱۳۹۹) انجام داده، نشان‌دهنده نوعی بی‌برنامگی در نوع، سطح و زمان برگزاری رویدادهای این شهر است. از طرفی پیشینه اجتماعی، فرهنگی و تاریخی و همچنین میراث ماندگاری که از پیشینیان برای این شهر به یادگار باقی مانده است، فرصتی مغتنم را به وجود می‌آورد تا با برنامه‌ریزی رویدادمدار این شهر، علاوه بر ارتقای کیفیت زندگی شهر وندان و ساکنان آن در ابعاد گوناگون، ترفع جایگاه رقابتی آن نخست در سطح ملی و سپس در عرصه جهانی به منزله یک مقصد فعل گردشگری ممکن شود.

مبانی نظری تحقیق

شهر رویدادمدار

شهر رویدادمدار شهری است که از یک رویکرد فرایندمحور، که در آن رویدادها را کاتالیزوری برای فرایندهای شهری و راهی برای شکل‌گیری و تشخّص شهر در نظر

شده است (شبانی و ایزدی، ۱۳۹۳). همچنین در راهبردهای توسعه شهری معاصر و بازآفرینی شهری، از رویدادها به عنوان تأثیرات مثبت فرهنگی- اجتماعی و اقتصادی خود، به طور فزاینده‌ای استفاده شده است. رویدادها به منزله مکان‌های گردشگری، کاتالیزورهایی برای تقویت زیبایی شهر، رشد فعالیت‌های اقتصادی، بازنوسنده منطقه و رونق گردشگری به کار گرفته می‌شوند؛ آن‌ها همچنین حمایت از آموزش، افزایش هویت محلی و غرور مدنی و افزایش تنوع و هم‌بستگی اجتماعی را در پی دارند (Richards & Plamer, 2010; Silvanto & Hellman, 2005; Smith, 2012). رویدادها همچنین تأثیر عمده‌ای در راهبردهای توسعه و بازیابی میزبانشان دارند و به طور روزافزون در نقش تقویت‌کننده رقابت‌پذیری شهرهای میزبان در نظر گرفته می‌شوند (Getz, 2008). برای دهه‌های متمادی، جوامع، از مناطق متropoliتین بزرگ تا شهرهای کوچک و روستاهای، به دنبال ایجاد بند خود و جذب بازدیدکنندگان- با استفاده از رویدادها در انواع و مقیاس‌های گوناگون؛ از جمله نمایشگاه‌های جهانی، بازی‌های المپیک یا جام جهانی فوتبال تا جشنواره‌های موسیقی منطقه‌ای و مسابقات ورزشی- بوده‌اند. امر و ز برگزاری مناقصه، برنامه‌ریزی و مدیریت رویدادها بخش مهمی از توسعه جوامع در بسیاری از نقاط جهان شده است (Wallstam et al., 2018) و شهرها از این راه سود سرشاری وارد اقتصاد محلی خود می‌کنند.

مزیت رویدادها این است که آن‌ها قادرند یک مقصد میزبان را مستقیماً به بازار ارائه کنند و از این منظر، می‌توانند به منزله ویژگی رقابتی در محل میزبان مشاهده شوند (Antchak, 2016). از این‌رویکی شهرها، رویدادآفرینی برآورده اصلی توسعه اقتصادی خود دانسته و شهرهای خود را رویدادمدار معرفی کرده‌اند. اصطلاح «شهر رویدادمدار» را برای اولین بار ریچاردز و پالمر (2010) در کتابی تحت همین عنوان مطرح کرد. در توضیح مفهوم شهر رویدادمدار می‌توان گفت که چنین شهری از برنامه‌ریزی برای رویدادها در راستای پشتیبانی هدفمند و پایدار از برنامه‌های بلندمدت توسعه شهری با هدف نهایی ارتقای کیفیت زندگی برای همگان استفاده می‌کند (Richards, 2017).

سؤال اساسی در برنامه‌ریزی شهرهای رویدادمدار این است: «آیا رویدادها خدمت‌گزار شهرها هستند یا این که شهرها در حال خدمات‌رسانی به رویدادها هستند؟» (Richards & Plamer, 2010). بیشتر پژوهش‌ها در پاسخ به سؤال نخست بوده‌اند و به بررسی تأثیرات رویدادها در شهرهای میزبان (Richards & Colombo, 2017)، میراثی که رویدادها برای شهرهای میزبانشان

ارائه راهبردهای برنامه‌ریزی شهرهای رویدادمار
بر مبنای اصول ارتقای رقابت‌پذیری یک مقصد گردشگری؛
مطالعه موردی: شهر شیراز

برندسازی یک شهر، فراتر از یک مکان معمولی، رویدادها باید با دیدگاه فعالانه در سهم بلندمدت خود به کار گرفته شوند (Bevolo, 2014).

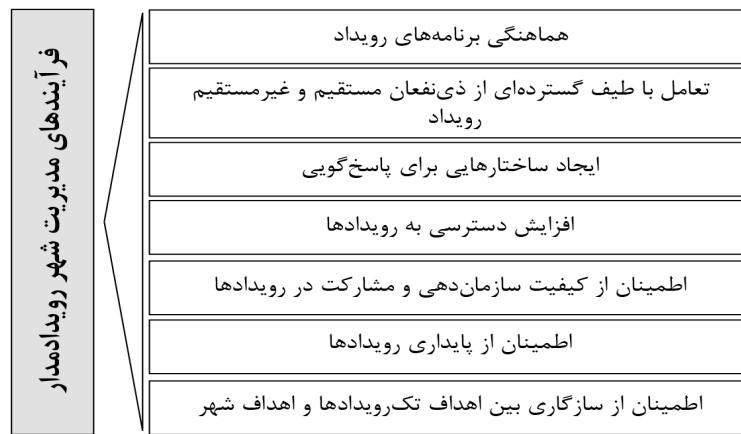
ادیبات نظری نشان‌دهنده این است که از دیدگاه یک شهر رویدادمار، تصمیمات راهبردی باید در مورد چشم‌انداز شهر (Richards & Plamer, 2010; Richards, 2017; Richards & Rotariu, 2015; Antchak & Pernecke, 2017; Richards, 2010; Richards & Wilson, 2004; Richards & Piacenza, 2016 Plamer, 2010; Richards & Rotariu, 2015; Antchak & Pernecke, 2017; Richards, 2015; Jakob, 2013 Richards & Plamer, 2010; (Richards & Wilson, 2004; Kennell, 2012 Richards & Plamer, 2010; Richards & Rotariu, 2015; Antchak & Pernecke, 2017; Jakob, 2013 Richards & Plamer, 2010; Antchak & Pernecke, 2017; Piacenza, 2016; Antchak & Pernecke, 2013; Jakob, 2013; Kennell, 2012) مانند ادبیات، بازاریابی (Richards & Wilson, 2004; Kennell, 2012) و از جمله شهرهایی هستند که ریچاردز و پالمر (2010) در خط مقدم چنین تحولاتی در سطح بین‌المللی شناسایی کرده‌اند.

ریچاردز و پالمر (2010) افق برنامه‌ریزی ۲۰ تا ۵ ساله را برای اجرای موقتی آمیز چنین راهبردهایی در نظر می‌گیرند و این‌گونه بیان می‌کنند که مدیریت شهر رویدادمار با مدیریت مستقیم رویدادها بسیار متفاوت است. درواقع، مدیریت منابع و ذی‌نفعان نه فقط یک رویداد، بلکه دستیابی به اهداف یک شهر یا منطقه را به منزله یک کل شامل می‌شود. مدیریت شهر رویدادمار بر مجموعه فرایندهایی تمرکز دارد که از رویدادها به منزله منابع دستیابی به مجموعه‌ای گستردگتر از اهداف راهبردی استفاده می‌کنند.

می‌گیرد، استفاده می‌کند. پس از شکست در تعریف مفهوم شهر رویدادمار در کتاب شهرهای رویدادمار، ریچاردز و پالمر (۲۰۱۰) تعریف زیر را ارائه کرند: «یک شهر رویدادمار از یک برنامه رویدادها، به صورت راهبردی و پایدار، برای پشتیبانی از سندهای طولانی مدت راهبردی به منظور ارتقای کیفیت زندگی برای همگان استفاده می‌کند». همچنین در جایی دیگر اشاره می‌کنند که شهر رویدادمار شهری است که از رویدادها برای پشتیبانی از برنامه توسعه طولانی مدت و بالابردن کیفیت زندگی استفاده می‌کند (Richards & Rotariu, 2015).

به طور کلی، برنامه‌ریزی رویدادهای عمومی باید عمیقاً به زمینه‌های فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی معطوف شوند. بدون چنین اهرمی، ممکن است کیفیت و پایداری رویدادهایی که عرضه می‌شوند، زیر سوال برود؛ «هر موقعيتی در جذب بازدیدهای بین‌المللی باعث می‌شود که مکان‌های دیگر فرمول موقعيت را پکی کنند» (Go & Govers, 2000). براین اساس است که شهرها برنامه‌ریزی رویداد راهبردی انجام می‌دهند. باید توجه داشت که شهر رویدادهایی به هیچ وجه شهری پر از رویداد نیست؛ بلکه شهری است که رویدادها را برای اهداف گوناگون تقویت و مدیریت می‌کند. برای این کار، رویکرد و جهت‌گیری مشخص دارد و البته در اقدامات خود، ارزیابی و پاسخ‌گویی را مدنظر قرار می‌دهد (Getz, 2017)؛ درنتیجه هدف چنین شهری، صرفاً برگزاری رویداد نیست (Richards & Plamer, 2010).

پرسشی که مطرح می‌شود این است که دقیقاً چگونه یک برنامه از رویدادها را به منظور «مکان‌سازی»، «بازاریابی شهرها» و «توسعه هویت رقابتی» انجام دهیم؟ مفهوم رویدادماری شامل مجموعه‌ای از ملاحظات راهبردی درباره به کارگیری رویدادها در مناطق شهری به صورت سازگار با آن‌هاست (Richards & Plamer, 2010). به منظور

به این فرایندها در شکل ۱ اشاره شده است.

شکل ۱: فرایندهای مدیریت شهر رویدادمار (Richards & Plamer, 2010; Richards & Rotariu, 2015)

انجمن علمی گردشگری ایران

کیفیت زندگی و رفاه همگان (ساکنان و بازدیدکنندگان) در ابعاد گوناگون در شهر ندارد.

رویدادها و رقابت‌پذیری مقاصد گردشگری

تعدادی از نویسندهان تلاش کرده‌اند تعريفی فراگیر و جامع از رقابت‌پذیری مقصد بیان کنند. در جدول ۱، خلاصه‌ای از تعاریف پذیرفته شده برای رقابت‌پذیری مقصد بیان شده است.

درنهایت شهر رویدادمدار را می‌توان این‌گونه تعریف کرد: شهر رویدادمدار شهری است که با استفاده از یک رویکرد فرایندمحور در برنامه‌ریزی (افق برنامه‌ریزی طولانی‌مدت) و همکاری طیف وسیعی از ذی‌نفعان، رویدادها را کاتالیزور و پشتیبان فرایندهای شهری در نظر می‌گیرد و برای این منظور، از یک برنامه راهبردی رویداد استفاده می‌کند که درنهایت این فرایندها هدفی جز ارتقای

جدول ۱: تعاریف رقابت‌پذیری مقصد

نحوینده	تعریف
Ritchie & Crouch, 2003	توانایی مقصد برای افزایش هزینه کرد گردشگری، افزایش روزافزون گردشگران در حالی که با تجربه‌های رضایت‌بخش و بهادماندنی همراه باشد، و بهین ترتیب تمامی این فرایندها بهصورتی که افزایش رفاه ساکنان مقصد و حفظ سرمایه طبیعی مقصد برای نسل‌های آینده را در نظر می‌گیرد، در راهی سودآور انجام شوند.
Hassan, 2000	توانایی مقصد برای ایجاد و یکپارچه‌سازی محصولات با ارزش افزوده همزمان با حفاظت از منابع، در حالی که موجب حفظ موقعیت بازار بهنسبت رقبا شود.
Dwyer & Kim, 2003	رقابت‌پذیری مقصد به توانایی یک مقصد برای ارائه محصولات و خدمات در جنبه‌های تجربه گردشگری گفته می‌شود که برای گردشگران مهم‌اند و در نظر آن بهتر از سایر مقاصدند.
d'Hauteserre, 2000	توانایی یک مقصد برای حفظ موقعیت بازار و بهشت‌گذاشتن و/یا بهبود آن‌ها در طول زمان.
Dwyer et al., 2000	رقابت‌پذیری گردشگری مفهومی کلی است که عبارت است از: تفاوت‌های قیمت همراه با حرکات نرخ مالی، سطوح بهره‌وری از اجزای گوناگون صنعت گردشگری و عوامل کیفی که بر جذابیت با دیگر مسائل یک مقصد تأثیر می‌گذارد.
Department of Industry, Science and Resources; UNWTO, 2009	مقصد، از یکسو به عوامل تعیین‌کننده رقابت‌پذیری و ایسوی دیگر، به رونق منطقه‌ای یا ملی متصل است و نشان می‌دهد که هدف اصلی رقابت‌پذیری مقصد در راستای هدفی اساسی برای رفاه اقتصادی ساکنان است.

به باور آن‌هولت^۱، توانایی یک مقصد برای اثبات خود اصل اساسی هویت رقابتی است (UNWTO, 2009). طبیعت و مشخصه رویدادها ذاتاً توسعه یک برنامه برای بسیج راهبردها، فعالیت‌ها، سرمایه‌گذاری‌ها، نوآوری‌ها و ارتباطات بسیاری از ذی‌نفعان را ترویج می‌دهد و تمامی این‌ها برای ارتقای هویت رقابتی ضروری است (Kruger, 2011) و همان‌گونه که ریچی و کروچ² (2003) اعلام کردند، ابررویدادها³ می‌توانند مقصد را از گمنامی به اهمیت بین‌المللی ارتقا دهند. علاوه براین، رویدادهای ارشد⁴ (ورزشی) می‌توانند برای ملت‌ها تحول ایجاد کنند. این مقصد می‌تواند از نظر سرمایه‌گذاری داخلی، دیپلماسی سیاسی و احتمالاً به میزان کمتر در گردشگری نیز ارزشمند

براساس تعاریفی که در جدول ۱ ذکر شد، می‌توان این تعریف را برای ارتقای رقابت‌پذیری مقصد با کاربست رویدادها ارائه کرد:

شهرهایی که از رویدادهای خود با هدف ارتقای رقابت‌پذیری بهمنظور یک مقصد گردشگری استفاده می‌کنند، باید برخی اهداف را برای خود برگزیده باشند؛ از جمله افزایش گردشگران و هزینه کرد گردشگری و همچنین تجربه‌های رضایت‌بخش و بهادماندنی با استفاده از رویداد، تولید و یکپارچه‌سازی محصولات گردشگری با ارزش افزوده با استفاده از رویداد و همچنین ارائه رویدادها و خدمات مرتبط با رویداد که بهتر از سایر مقصد‌های گردشگری است. همچنین تمامی این اهداف ذیل هدفی غایی یعنی ارتقای کیفیت زندگی و رفاه همگان (ساکنان و بازدیدکنندگان) در ابعاد گوناگون در شهر قرار می‌گیرند.

1. Anholt
2. Ritchie & Crouch
3. Mega Events
4. Major Events

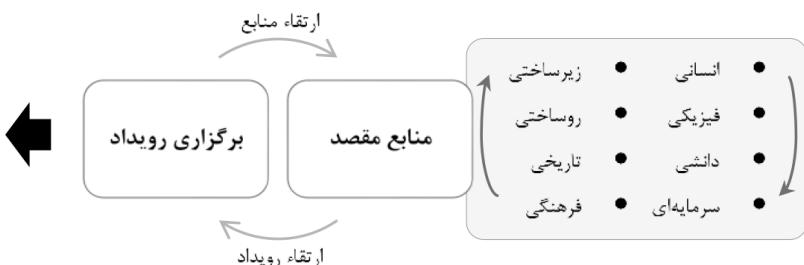
ارائه راهبردهای برنامه‌ریزی شهرهای رویدادمار
بر مبنای اصول ارتقای رقابت‌پذیری یک مقصد گردشگری؛
مطالعه موردی: شهر شیراز

مدیریت و ارزیابی شوند. همچنین رویکرد مدیریت زنجیره تأمین باید برای مدیریت رقابت‌پذیری Rodriguez-Díaz & Espino-Rodríguez, 2008 (&) و اهمیت استفاده از رویکرد زیست‌محیطی (Mihalič, 2000) مدنظر قرار گیرد. به این علت است که باید به مسائل زیست‌محیطی به دقت توجه شود و در اولویت بهرداری از منابع مقصد قرار گیرد.

اگر رویدادها فرصت‌های ارائه شده در بازار جهانی باشند، فرصت‌های بالقوه برای یک مقصد بهمنظور به دست آوردن رقابت‌پذیری از طریق یک رویداد وجود دارد. برای انجام این کار، باید مشخص شود که چگونه می‌توان آن‌ها را به منابع دیگر درون مقصد پیوند داد و به آن‌ها متصل کرد. منابع این حوزه عبارت است از: انسانی، فیزیکی، دانش، سرمایه، زیرساخت و روساخت گردشگری، و منابع تاریخی و فرهنگی (Ritchie & Crouch, 2003) و اثبات شده است که رویدادها تاحدودی به تمامی دسته‌های منابع ارتباط می‌یابد؛ بدین ترتیب این موضوع حاکی از این است که رویداد می‌تواند وسیله‌ای باشد برای توسعه یا افزایش منابع گوناگون در داخل مقصد. همچنین آمادگی منابع مقصد و برآوردن مجموعه‌ای از کیفیت‌ها توسط آن‌ها می‌تواند موجب خاص شدن یک رویداد و تجربه حاصل از مشارکت در آن شود (Kruger, 2011; Ritchie & Crouch, 2003; Getz, 1997).

باشد» (UNWTO, 2009). از این‌رو است که باید به رویدادها در حکم اولویت راهبردی در شهرها توجه شود. براساس کتاب راهنمای بازاریابی مقصد گردشگری^۱ (Iordache et al., 2009; Balaure et al., 2007)، مقصد‌های متعدد از رویدادها برای تقویت برنده خود استفاده می‌کنند و رویدادها «در تصحیح و گاه حتی تغییر تصویر مقصد» قدرتمند هستند. در ادبیات مربوط به رقابت‌پذیری مقصد، بسیاری از مطالعات در مورد اهمیت برندینگ مقصد است (Seymour, 2007; et al., 2009; Getz, 2008). مطالعات متعدد در حوزه گردشگری رویدادها - با اکثریت تمرکز بر تأثیرات بازاریابی - به نقش و اهمیت رویدادها در مقصد توجه دارند. بر این اساس، راهبردهای رویداد باید با راهبردهای کلی بازاریابی مقصد هم راستا باشند. پون^۲ (2003) و ریچی و کروچ^۳ (2003) نیز به اهمیت ارائه خدمات و رضایتمندی برای رقابتی ماندن اشاره می‌کنند. همچنین گفتنی است که رقابت‌پذیری مقاصد براساس کارایی آن‌ها (Cracolici et al., 2008) و توسعه ساختار برای اندازه‌گیری تعالی در مقصد (Pierret, 2008) و موقفيت در مدیریت رقابت‌پذیری یک مقصد از طریق رهبری کارآفرینانه و دوراندیشانه و با آزمایش و سازگاری با بازار در طول زمان (Hautesserre, 2000) افزایش می‌یابد. بر این اساس، منابعی که در مقصد با رویدادها مرتبط‌اند باید به طور مؤثر

ارتقاء رقابت‌پذیری شهر به
عنوان یک مقصد گردشگری

شکل ۲: ارتباط رویدادها با منابع مقصد (Kruger, 2011; Getz, 1997; Ritchie & Crouch, 2003)

باید به دقت مشخص شود تا به ارتقای رقابت‌پذیری شهرها بهمنزله مقاصد گردشگری منجر شود. برای اتخاذ رویکردهای راهبردی در برنامه‌ریزی شهرهای رویدادمار، باید درباره جایگاه رویدادها در ظرف الگوهای ثابت رقابت‌پذیری مقصد مطالعاتی انجام شود. از این‌رو، تعیین این‌که آیا رویدادها موقعیتی شناخته شده در الگوهای رقابت‌پذیری مقصدند یا خیر مهم است. برای پاسخ به این پرسش، به بررسی چهار الگوی رایج رقابت‌پذیری مقصد

همچنین در مطالعه‌ای که یون^۴ (2002) انجام داد، اعلام شد که «حملات از ذی‌نفعان برای برنامه‌ریزی و توسعه گردشگری یکی از عناصر کلیدی برای عملیات موفق، مدیریت و پایداری طولانی‌مدت مقاصدهای گردشگری است»؛ بدین ترتیب واضح است که ذی‌نفعان باید به طور مؤثر مدیریت شوند تا بتوان هرگونه راهبرد رقابتی را با موقفيت به کار گرفت (Kruger, 2011) و حوزه رویداد نیز از این قاعده مستثنی نیست. نقش و روابط ذی‌نفعان رویداد

1. Handbook on Tourism Destination Branding
2. Poon
3. Yoon

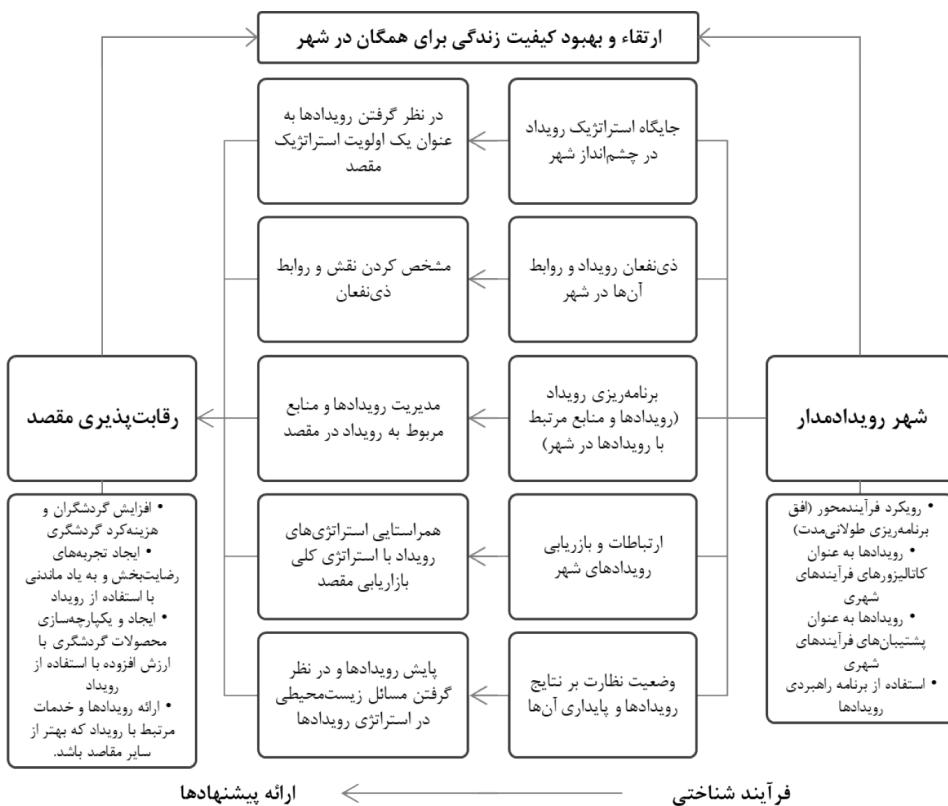

رقابت‌پذیری مقصد، مشخص شد که رویدادها به طور بالقوه می‌توانند ابزاری بسیار قدرتمند در دست مدیران شهری برای بهبود رقابت‌پذیری باشند. آن‌ها در دسته جذب‌کننده‌های کلیدی و بخشی از منابع ایجادشده طبقه‌بندی می‌شوند. از این‌روی بهمنظور برنامه‌ریزی رویداد‌دار شهرها با هدف ارتقای رقابت‌پذیری آن‌ها، در حکم مقاصد گردشگری، چارچوب مفهومی پژوهش در نمودار ۳ مشاهده می‌شود. چارچوب مفهومی با بیان ویژگی‌های برنامه‌ریزی شهری رویداد‌دار، اشاره می‌کند که نخست باید براساس حوزه‌های شناختی فرایند رویداد‌دار در ارتباط با شهر شناخت حاصل شود. پیشنهاد مدل مفهومی برآن است که فرایند شناخت باید در پنج حوزه کلی تصمیمات راهبردی یک شهر رویداد‌دار - یعنی جایگاه راهبردی رویداد (رویداد و منابع آن «محتوایی و زمینه‌ای»)، بازاریابی و نظارت بر نتایج و پایداری انجام شود و براساس مطالعات نظری و تجارب پیشین، مجموعه پیشنهادی را برای ارتقای رقابت‌پذیری مقصد با کاربست رویدادها پیشنهاد می‌کند.

می‌پردازیم. در این الگوها، رویدادها جذب‌کننده‌های کلیدی (Richards & Wilson, 2004; Pierret, 2008) و بخشی از مزیت نسبی یک مقصد (Richards, 2010) در دسته منابع ایجادشده و جذب‌کننده‌گان کلیدی (Antchak & Pernecke, 2017) هستند. آن‌ها بیانات و جایگاه‌های متناقض برای رویداد در این الگوها نیستند، بلکه تمامی آن‌ها برای تکمیل یکدیگر به کار می‌روند. در حالی که مزیت نسبی باید با منابع موجود در کشور کار کند، مزیت رقابتی توانایی کشور برای استفاده بهینه یا به کارگیری منابع است. هر مقصد (از مزایای نسبی و رقابتی خود، و فرصت‌ها و تهدیدات موجود در بازار جهانی گردشگری استفاده کند) (Ritchie & Crouch, 2003).

چارچوب مفهومی پژوهش

رویدادها می‌توانند نوع جدیدی از تجربه را از یک شهر و مقصد ارائه کنند و از این‌روی فرصت‌هایی ایده‌آل را برای شهرها به منزله مقاصد گردشگری بهمنظور ارتقای رقابت‌پذیری آن‌ها فراهم کنند. پس از بررسی الگوهای

شکل ۳: چارچوب مفهومی پژوهش

گام اول: تعیین راهبردها از اهداف؛ گام دوم: تولید سناریوهای ممکن؛ گام سوم: ارزیابی و انتخاب سناریوی برتر؛ گام چهارم: تعیین عرصه‌های سیاست‌گذاری از اهداف و راهبردها؛ گام پنجم: تعیین اختیارهای سازمان؛ گام ششم: تعیین طرح‌های پیشنهادی (کلانتری خلیل آباد، ۱۳۷۸).

کاربست تکنیک ایدا در برنامه‌ریزی رویداد مدار شهر شیراز

در ادامه و برای کاربست فرایند تکنیک تحلیل عرصه‌های مرتبط تصمیم‌گیری، هدف کلان این فرایند به صورت:
[برنامه‌ریزی شهر شیراز به عنوان یک شهر رویدادمند
به منظور ارتقای رقابت‌پذیری این شهر به عنوان یک مقصد
گردشگری] تدوین شده است.

استنتاج ویژگی‌ها، اهداف، مسائل و فرصت‌های شهر رویدادمدار و تدوین اهداف نهایی

از آنجاکه سنجش وضعیت در فرایند برنامه‌ریزی شهری، سنجش توانایی‌های شهر و لایه‌های گوناگون آن در تأمین کیفیت‌های برنامه‌ریزی شهری است، نتایج حاصل از مطالعات و بررسی‌های انجام‌شده در شهر شیراز، برخی از خصوصیات عمدۀ این شهر مشتمل بر مشکلات و پتانسیل‌های موجود را آشکار می‌سازد. در این بخش از پژوهش، ویژگی‌های عمدۀ شهر شیراز در گروه تمکز بر اساس مؤلفه‌های فرایند شناختی پیشنهادی در مدل مفهومی ارزیابی می‌شوند.

با توجه به مسائل و مشکلات شهر شیراز در حوزه رویدادمداری از یکسو و پتانسیل‌ها و توان‌های نهفته از سوی دیگر، در ادامه اهداف درجهت رویدادمداری شهر شیراز با هدف ارتقای رقبابت‌پذیری آن به منزله مقصد گردشگری تنظیم شده است. برنامه‌ریزی شهرهای رویدادمدار، صرفاً برنامه‌ریزی رویدادهای آن‌ها نیست و جنبه‌های گوناگون دیگری را نیز شامل می‌شود. هریک از اهداف تعیین شده برای شهر شیراز جنبه‌ها و راهبردهای خاص داشته و هر راهبرد در برداشته تعدادی سیاست است که از دل سیاست‌های برنامه‌ریزی در پایان به مجموعه‌ای از طرح‌های اجرایی می‌رسیم. جدول ۳ پتانسیل‌ها و تحلیل مشکلات برنامه‌ریزی مبتنی بر تحلیل وضع موجود را ارائه خواهد کرد و براساس آن اهداف برنامه‌ریزی مشخص خواهد شد.

روش پژوهش

این پژوهش از نظر هدف، کاربردی و توسعه‌ای است و برای پیشبرد آن از روش توصیفی همراه با تحلیل استفاده شده که ارتقای رقابت پذیری شهری را با استفاده از برنامه‌ریزی شهر رویدادهار هدف نهایی خود قرار داده است.

به منظور پیشبرد پژوهش، نخست در یک گروه تمرکز یا کانونی (Focus Group) با حضور ۹ نفر از متخصصان و افراد اهل فن (شناسایی با روش گلوله برفی) که به واسطه تحقیقات و تجربه شغلی درباره مسائل رویدادهای شهر شیراز اطلاعات کافی داشتند، به شناسایی مهم ترین مسائل مشکلات و پتانسیل های شهر شیراز و همچنین علل و ریشه های این مشکلات در حوزه های پنجگانه تصمیمات راهبردی یک شهر رویدادهار پرداخته شد و راهکارهای قابل استفاده در این شهر را بررسی کرد (جدول ۲). این مجموعه از اطلاعات پایه ای را برای پیشبرد روش تحلیل و راهبرد سازی ایدا در اختیار نگارندهان قرار داد و با استفاده از این روش، مجموعه ای از راهبردها، سیاست ها و طرح های اجرایی برای شهر شیراز پیشنهاد شد.

جدول ۲: توصیف اعضاي گروه تمرکز

مقطع	رشته	فراروانی	درصد
کارشناسی ارشد	شهرسازی	۵	۵۵/۵
دکتری	گردشگری	۲	۲۲/۲
دکتری	مدیریت	۲	۲۲/۲

تکنیک تحلیل عرصه‌های تصمیم‌گیری مرتبط (ایدآ) Zopounidis (2010) از نظام تصمیم‌سازی راهبردی است که در زمینه مشکلات و فن ساده‌ای (& Pardalos, 2010) تصمیم‌گیری‌های پیچیده کاربرد دارد و راه حل‌های مناسب ترکیبی را از میان تعداد زیادی از ترکیب انتخاب‌های متفاوت انتخاب می‌کند و در یک زمان، کلیه عرصه‌های تصمیم‌گیری را مورد توجه قرار می‌دهد. از این طریق، با تولید و ارزیابی آلترا ناتیویتهای متعدد به ارائه برنامه و تعیین طرح‌ها می‌پردازد. توجه به مدیریت آگاهانه تردیدها و عدم قطعیت‌ها در گذر زمان (Friend & Hickling, 2005) از بازنگری و بینگی‌های این فن به شمار می‌رود. شرح روش کار در تکنیک ایدآ در شش گام به شرح زیر است:

جدول ۳: پتانسیل‌ها و تحلیل مشکلات برنامه‌ریزی مبتنی بر تحلیل وضع موجود

اهداف برنامه‌ریزی	پتانسیل‌ها	ریشه‌یابی مشکلات	مشکلات برنامه‌ریزی	موضوعات اصلی
<p>- تقویت مدیریت یکپارچه رویدادهای شهر شیراز</p> <p>- هم‌افزایی بین ذی‌نفعان مختلف رویداد در شهر شیراز</p> <p>- شناخت وسیع از وضعیت رویدادهای شهر شیراز و منابع آن و آگاماسازی بازدیدکنندگان و شرکت‌کنندگان</p> <p>- زیرساخت‌های قوی فناوری اطلاعات و ارتباطات</p> <p>- تخصصی کردن امر برگزاری رویداد و آمادگی دائمی برای برگزاری رویدادها</p> <p>- تبلیغات امکانات رویدادی در شهر شیراز بهمنظور</p> <p>- تبلیغات کم و نامناسب و تسريع در جلب شرکت ذی‌نفعان و ساکنان شهر شیراز</p>	<p>- وجود منابع متعدد مرتبط با حوزه رویداد در اختیار ذی‌نفعان مختلف</p> <p>- حل شدن برخی موانع فرهنگی در برگزاری رویدادها</p> <p>- شرکت‌کنندگان و شرکت‌کنندگان و شرکت‌کنندگان</p> <p>- شهر شیراز با برخی موانع ارتباطات شهر</p> <p>- شهر شیراز بهمنظور</p> <p>- شهر شیراز بازدیدکنندگان و سرمایه‌گذاران از طریق رویداد</p>	<p>- فقدان برنامه مدون تبلیغاتی برای ارائه شهر شیراز و رویدادهای آن به مخاطبان ذی‌نفعان</p> <p>- بی‌توجهی به بازبرندسازی با برندهای مخصوص</p> <p>- طور مؤثر که هم‌است با برندهای مقصود باشند.</p> <p>- شرکت‌کنندگان شهر در کنفرانس‌ها و اکسپوها مختلف در ارتباط با رویداد</p> <p>- فقدان نهاد مستول تمامی ارتباطات شهر</p> <p>- بی‌توجهی به تلید محتواهای تبلیغاتی دیجیتال و بازاریابی دیجیتال</p>	<p>- عدم جذب ابررویدادهایی که بریندهای بزرگ دارند و می‌توانند به ترویج و تبلیغ برند شهر کمک کنند.</p> <p>- آشنانبودن ذی‌نفعان مربوطه، سازمان‌دهندگان و ماحصلان رویدادهای بزرگ با طرفیت‌های بازاریابی</p> <p>- تبلیغات کم و نامناسب و توجه ندادن رسانه‌های مختلف در سطوح ملی و بین‌مللی و استفاده از فرصت برای برندینگ شهر به مخاطبان گستره، بازدیدکنندگان و سرمایه‌گذاران از طریق رویداد</p>	
<p>- افزایش نظرارت بر کم و کیف رویدادهای شهر شیراز</p> <p>- تقویت مدیریت یکپارچه رویدادهای شهر شیراز</p> <p>- تخصیص کردن امر برگزاری رویدادها</p> <p>- شناخت آن‌ها در فرایندهای سنتی، ارزیابی و نظرسنجی</p> <p>- تسريع در دستیابی به اهداف برنامه‌ریزی در شهر شیراز</p> <p>- کاریست آن‌ها در فرایندهای سنتی، ارزیابی و نظرسنجی</p> <p>- آگاهی و علاقه در ارتباط بازدیدکنندگان در شهر شیراز</p> <p>- جلوگیری از هدرفت منابع و بالابردن کمیت و کیفیت رویدادها</p> <p>- حرکت به سمت پایداری بیشتر در رویدادهای شهر شیراز</p>	<p>- پتانسیل علمی داشتگاه‌های شیراز، خصوصاً داشتگاه شیراز و وجود مختصصان توانمند در آن‌ها</p> <p>- زیرساخت‌های قوی فناوری اطلاعات و ارتباطات در شهر شیراز بهمنظور</p> <p>- شناخت وسیع از وضعیت رویدادهای شهر شیراز و منابع آن و آگاماسازی بازدیدکنندگان و شرکت‌کنندگان</p> <p>- جلوگیری از هدرفت منابع و بالابردن کمیت و کیفیت رویدادها</p> <p>- حرکت به سمت پایداری بیشتر در رویدادهای شهر شیراز</p>	<p>- فقدان یک نهاد مستول ارزیابی و برنامه‌ریزی فعالیت‌های رویدادی در سطح شهر</p> <p>- استفاده نکردن از برنامه متفاوت در حوزه‌های روابط اجتماعی و نظرسنجی و شاخص‌های مدون ارزیابی رویدادی</p> <p>- انجام‌دادن پژوهش‌هایی با موضوع بررسی تغییرات در رفتارهای بازدید، جایه‌جایی بازارهای گردشگری، بازاریابی و گردشگری</p> <p>- فقدان نظرارت زیست محیطی بازدیدکنندگان در سطح شهر</p> <p>- فقدان سیاست‌های تبیه‌ی و تشویقی در ارتباط با شیوه‌های سبز رویداد</p> <p>- فقدان آگاهی و آموخت ذی‌نفعان، سازمان‌دهندگان و مخاطبان رویداد در ارتباط با شیوه‌های سبز در رویدادها</p>	<p>- اطلاع‌نداشتن از کیفیت دقیق برگزاری رویدادها و میزان رضایت مخاطبان از آن‌ها</p> <p>- آنالیز نکردن رقبا در حوزه‌های مختلف رویداد از جمله قیمت گذاری.</p> <p>- بی‌توجهی به تغییرات خواسته‌ها و گواش‌های بازارهای روابط اجتماعی و نظرسنجی</p> <p>- بی‌توجهی به پایداری روابط اجتماعی و نظرسنجی</p> <p>- فقدان نظرارت زیست محیطی بر رویدادهای شهر</p> <p>- بارگزاری و استفاده نکردن از قابلیت‌های فناوری اطلاعات و ارتباطات از جمله استارت‌آپ‌ها و متابع آنلاین مدیریت و درخواست رویداد</p>	<p>نظارت بر نتایج و پایداری</p>

شده‌اند، هریک در مقابل یکی از دو اختیار منحصر مقابل قابل انعطاف است. هر راهبرد دربردارنده یک یا چند هدف توسعه است و هر عنصر سناریو می‌تواند در حکم مسئله یا پدیده، مربوط به شهر باشد.

عناصر سناریو عرصه‌های کلی و فراگیر و مرتبط با توسعه شهر است که در مورد آن‌ها تصمیم‌گیری شده است. این عناصر، که اساساً در بالاترین سطح تحرید تدوین

تولید سناریوی ممکن

جدول ۴: تعیین راهبردها از اهداف

اهداف برنامه‌ریزی	راهبرد
تقویت مدیریت یکپارچه رویدادهای شهر شیراز	
هم‌افزایی بین ذی‌نفعان مختلف رویداد در شهر شیراز	
افزایش نظارت، جلوگیری از هدررفت منابع و بالابردن کیفیت و کیفیت رویدادها	اصلاح ساختارهای اجرایی و مدیریتی رویدادها
حرکت به سمت پایداری بیشتر در رویدادهای شهر شیراز	
تسريع در دستیابی به اهداف برنامه‌ریزی در شهر شیراز	
مشخص کردن جایگاه رویداد و رویدادمداری در طرح‌های فرادست	
ارائه جایگاه و مرجع قانونی (قوانين و مقررات) مكتوب برای رویدادهای شهر	اصلاح جایگاه و ساختارهای قانونی رویدادها
شفافیت در برنامه‌های رویداد شهر شیراز	
تشویق و تسريع در جلب مشارکت ذی‌نفعان و ساکنان شهر شیراز	
جلوگیری از اختلافات احتمالی در بهره‌برداری از رویدادها	رشد آگاهی‌های عمومی و تقویت روحیه مشارکت در ارتباط با رویدادها
شناخت وسیع از وضعیت رویدادهای شهر شیراز و منابع آن و آگاه‌سازی بازدیدکنندگان و شرکت‌کنندگان	
شناسایی منابع تخصصی رویداد و منابع پشتیبان رویداد در شهر شیراز	
ثبتیت و معرفی هویت خاص و چندفرهنگی شهر شیراز	
افزایش سرانه فضاهای تخصصی رویداد در شهر شیراز	توسعه و بهبود وضعیت منابع شهر مرتبط با رویدادها
جلب حداقل منابع مالی برای رویدادهای شهر شیراز	
تخصصی‌کردن امر برگزاری رویداد و آمادگی دائمی برای برگزاری رویدادها	

ارائه راهبردهای برنامه‌ریزی شهرهای رویدادمار
بر مبنای اصول ارتقای رقابت‌پذیری یک مقصد گردشگری؛
مطالعه موردی: شهر شیراز

جدول ۵: ماتریس موافع اختیار بین اختیارهای هر راهبرد (اختیار ناسازگار با سناریو)

عناصر سناریو							
		توسعه و بهبود وضعیت منابع شهر		رشد آگاهی‌های عمومی و تقویت روحیه مشارکت در ارتباط با رویدادها		اصلاح جایگاه و ساختارهای قانونی رویدادها	
وضع موجود	نوبت	خیر	بلی	خیر	بلی	خیر	بلی
							بلی
						خیر	
						بلی	
						خیر	
						بلی	
						خیر	
						نوبت	
						وضع موجود	

آگاهی عمومی باید صورت پذیرد. این از آن‌روی اهمیت دارد که خطر سرمایه‌گذاری و بدون استفاده‌ماندن منابع در شهر، با زمینه‌سازی برای افزایش تقاضای استفاده از آن‌ها کاهش یابد.

تعیین عرصه‌های سیاست‌گذاری از اهداف و راهبردها

عرصه‌های سیاست‌گذاری، عرصه‌های ملموس‌تر و عینی‌تر توسعه هستند که تصمیم‌گیری درمورد آن‌ها ضرورت دارد. عرصه‌های سیاست‌گذاری و نیز راهبردها، در تیجه دوره‌ای متعدد تدوین از اهداف و رهنمودهای برنامه‌ریزی شهر شیراز به منزله شهر رویدادمار به‌منظور ارتقای رقابت‌پذیری آن در حکم یک مقصد گردشگری حاصل شده‌اند. این فرایند تدوین، نیازمند درجه قابل قبولی از توانق، حاصل از ملاحظه تشخیصی، بین راهبردها و اختیارهای آن از یکسو و عرصه‌های سیاست‌گذاری و اختیارهای آن از سوی دیگر است. عرصه‌های سیاست‌گذاری نقطه شروع دستیابی به طرح‌های اجرایی، نقش واسطه را در رهیافت سه‌سطحی انتخاب راهبرد بازی می‌کند.

ارزیابی و انتخاب سناریو برتر

برای ارزیابی و انتخاب سناریو برتر، باید کلیه سناریوهای به‌دست‌آمده از جدول ۵، با هم مقایسه و در تیجه مناسب‌ترین سناریو به‌منزله سناریو برتر انتخاب شود. با تحلیل این جدول، به این نتیجه می‌رسیم که در سناریو برگزیده، راهبرد اصلاح جایگاه و ساختارهای قانونی رویدادها به‌منزله پایه و مبنایی برای پیشبرد بقیه راهبردها در نظر گرفته شده است. پس از شکل‌گیری یک جایگاه قانونی برای رویدادها در ساختار مدیریت شهر، باید اصلاح ساختارهای اجرایی و مدیریتی رویدادها و رشد آگاهی‌های عمومی و تقویت روحیه مشارکت در ارتباط با رویدادها به‌طور همزمان صورت بگیرد. این کار از آن‌روی اهمیت دارد که با اصلاح ساختارهای مدیریتی، اجرای مجموعه فعالیت‌های مرتبط با رویداد تسهیل خواهد شد و زمینه برای مشارکت مردم و ذی‌نفعان در رویداد فراهم خواهد شد و همزمان با رشد آگاهی عمومی، مطالبه از ساختارهای اجرایی و مشارکت در طرح‌های مرتبط با رویداد افزایش خواهد یافت. در پایان نیز توسعه و بهبود وضعیت منابع شهر مرتبط با رویدادها پس از اصلاح ساختارهای قانونی و مدیریتی و همچین افزایش

جدول ۶: تعیین عرصه‌های سیاست‌گذاری از اهداف و راهبردها

عرصه سیاست‌گذاری	راهبرد	اهداف برنامه‌ریزی
<ul style="list-style-type: none"> - ایجاد یک ساختار سازمانی به منظور رسیدگی به امور رویدادهای شهر - مدیریت زنجیره عرضه رویدادها در شهر شیراز - شناسایی ذی نفعان رویداد در شهر و مشخص کردن نقش آن‌ها در برگزاری رویدادها - پایش رویدادها و سنجش آن‌ها در مقابل بهترین تجارت صنعت رویداد - هدایت صنعت و تشویق شیوه‌های سبز از طریق روش‌های مختلف 	<ul style="list-style-type: none"> اصلاح ساختارهای اجرایی و مدیریتی رویدادها 	<ul style="list-style-type: none"> - تقویت مدیریت رویدادهای شهر شیراز - هم‌افزایی بین ذی نفعان مختلف رویداد در شهر شیراز - جلوگیری از هدررفت منابع و بالا بردن کمیت و کیفیت رویدادها - حرکت به سمت پایداری بیشتر در رویدادهای شهر شیراز - تسريع در دستیابی به اهداف برنامه‌ریزی در شهر شیراز
<ul style="list-style-type: none"> - درنظر گرفتن رویدادها در تهیه و بازنگری طرح‌های بالادستی شهری، گردشگری و آمایشی شهر - ایجاد یک ساختار حقوقی به منظور استانداردسازی فرایندهای رویدادهای شهر 	<ul style="list-style-type: none"> اصلاح جایگاه و ساختارهای قانونی رویدادها 	<ul style="list-style-type: none"> - مشخص کردن جایگاه رویداد و رویدادمداری در طرح‌های فرادست - ارائه جایگاه و مرجع قانونی (قانون و مقررات) مکتب برای رویدادهای شهر - شفافیت در برنامه‌های رویداد شهر شیراز
<ul style="list-style-type: none"> - اطلاع‌رسانی به ذی نفعان رویداد در شهر در ارتباط با مزايا و منافع احتمالی رویدادها برای شهر و توجه به منافع آنان - تدوین چارچوبی برای بهره‌برداری منصفانه ذی نفعان مختلف از منافع و مزايا احتمالی رویداد - مشارکت‌دادن مردم و بخش‌های خصوصی، عمومی و دولتی در عرصه‌های اجرایی و تصمیم‌گیری رویدادها - توسعه برنامه‌های بازاریابی و ارتباطات قبل، حین و بعد از رویداد - استفاده از آخرین فناوری اطلاعات و ارتباطات برای توزیع و ارتباطات 	<ul style="list-style-type: none"> رشد آگاهی‌های عمومی و تقویت روحیه مشارکت در ارتباط با رویدادها 	<ul style="list-style-type: none"> - تشویق و تسريع در جلب مشارکت ذی نفعان و ساکنان شهر شیراز - جلوگیری از اختلافات احتمالی در بهره‌برداری از رویدادها - شناخت وسیع از وضعیت رویدادهای شهر شیراز و منابع آن و آکامسازی بازدیدکنندگان و شرکت‌کنندگان
<ul style="list-style-type: none"> - به کارگیری منابع فرهنگی و پتانسیل‌های تاریخی، فرهنگی، اجتماعی، مذهبی، ورزشی، علمی و ادبی، تولیدی و گردشگری منطقه شهر در رویدادها - ایجاد فضاهای تخصصی چندمنظوره جدید رویداد با گستره جغرافیایی مناسب در شهر - بهسازی منابع کالبدی پشتیبان گردشگری شهر - ایجاد مکانیسم و ساختار و پیوسته تأمین مالی و جذب حامیان برای رویدادهای شهر - تربیت و سازمان دهی نیروهای انسانی متخصص در ارتباط با رویدادها 	<ul style="list-style-type: none"> توسعه و بهبود وضعیت منابع شهر مرتبط با رویدادها 	<ul style="list-style-type: none"> - شناسایی منابع تخصصی رویداد و منابع پشتیبان رویداد در شهر شیراز - تثبیت و معرفی هویت خاص و چندفرهنگی شهر شیراز - افزایش سرانه فضاهای تخصصی رویداد در شهر شیراز - جلب حداقل منابع مالی برای رویدادهای شهر شیراز - تخصصی‌کردن امر برگزاری رویداد و آمادگی دانشی برای برگزاری رویدادها

ماتریس تدوین سیاست، اختیارهایی از عرصه سیاست‌گذاری که با هریک از راهبردهای ستاریو ناسازگارند، مشخص و سپس نتایج حاصل از بررسی سازگاری اختیارهای عرصه سیاست‌گذاری با یکدیگر عیناً از ماتریس استخراج و در ماتریس تدوین سیاست درج شده‌اند.

تعیین اختیارهای سازگار

در این قسمت، عدم تطبیق دو به دو اختیارات مربوط به عرصه سیاست‌گذاری در شهر شیراز بررسی و اختیارهای ناسازگار، عرصه‌های سیاست‌گذاری و راهبردها در ماتریس اختیار - که در بردارنده ارتباطات افقی بین عرصه‌های سیاست‌گذاری است - درج شده است (جدول ۷). با

جدول ۷: ماتریس مواضع اختیار بین عرصه‌های سیاست‌گذاری (اختیار ناسازگار با سناریو)

در شهر شیراز، بهترین اختیارات در هریک از عرصه‌های سیاست‌گذاری مشخص شده و سپس سازگاری آن‌ها بررسی و در صورت سازگاری، بهمنزله ترکیب منتخب تشییع شد. مانند در صورت ناس انجامید، آن‌قدر اختیار ارادت جماهی است (جدول ۸).

جدول ۸: تدوین اختیار عرصه‌های سیاست‌گذاری در برنامه‌ریزی رویداد مدار شهر شیراز به منظور ارتقای رقابت‌پذیری شهری آن بهمنزله مقصود گردشگری

کد راهبرد	راهبردها	اختیار راهبرد	شماره اختیار	عرصه سیاست‌گذاری	اختیار سپرپرست
۱	اصلاح ساختارهای اجرایی و مدیریتی رویدادها	بلی	۱	ساختار سازمانی	بله
			۲	مدیریت زنجیره عرضه رویداد	بله
			۳	ذی نفعان و نقش آنها	شناسایی
			۴	پایش رویدادها	بله
			۵	هدایت شیوه‌های سبز	بله
۲	اصلاح جایگاه و ساختارهای قانونی رویدادها	بلی	۱	طرح بالادستی	بله
			۲	ساختار حقوقی	بله
			۱	اطلاع‌رسانی منافع ذی نفعان	بله
			۲	چارچوب بهره‌برداری منصفانه	بله
			۳	مشارکت در تصمیم‌گیری و اجرا	افزایش
۳	رشد آگاهی‌های عمومی و تقویت روحیه مشارکت در ارتباط با رویدادها	بلی	۴	برنامه‌های بازاریابی و ارتباطات	افزایش
			۵	فناوری اطلاعات و ارتباطات	ارتقا
			۱	محتوای متناسب با زمینه	شناسایی
			۲	فضاهای تخصصی چندمنظوره رویداد	بله
			۳	بهسازی منابع کالبدی موجود	ارتقا
۴	توسعه و بهبود وضعیت منابع شهر مرتبه با رویدادها	تقویت	۴	بهبود منابع کالبدی پشتیبان	ارتقا
			۵	مکانیسم تأمین مالی	بله
			۶	سازمان‌دهی نیروهای انسانی	بله

تعیین طرح‌های پیشنهادی

با بررسی های انجام شده و همچنین برگزاری گروه های تمرکز و مشورت با کارشناسان و خبرگان، مشخص شد مجموعه ای از مسائل و مشکلات موجب شده است که شهر شیراز در حوزه رویدادها نتواند در مسیر تبدیل شدن به یک شهر رویدادمند حرکت کند؛ اما در این پژوهش، ساکار است و شرح تحلیلاً عصه های متسط تضمیم گردید.

ارائه راهبردهای برنامه‌ریزی شهرهای رویدادمار
بر مبنای اصول ارتقای رقابت‌پذیری یک مقصد گردشگری؛
مطالعه موردي: شهر شیراز

جدول ۹: تولید طرح‌های راهبردی مربوط به راهبرد اصلاح ساختارهای اجرایی و مدیریتی رویدادها

کد راهبرد	راهبرد	اختیار عرصه سیاست‌گذاری راهبرد	عرصه سیاست‌گذاری راهبرد	عنوان طرح کلی	تولید طرح‌ها	فعالیتی	مکانی رفتاری	تعمیری	توسعه‌ای
		ساختار سازمانی	بله	تدوین اساسنامه و تأسیس ستاد دائمی حسنواره‌های شهر شیراز (مشتمل از ذی‌نفعان دولتی، عمومی و خصوصی)	✓				
			مدبوب زنجیره عرضه رویداد	تولید نویم رویداد چهارفصل برای رویدادهای شهر براساس سند رویداد متعارف پیشنهادی موجود با توجه به عوامل جزئی عمر و پتانسیل رشد رویدادها با حمایت از جمله محلی و سازمان دهندگان رویداد	✓				
		مدبوب زنجیره عرضه رویداد	بله	ايجاد رویدادهای جدید برای پرکردن گپها با شناسابی فرصت‌های مناسب رویداد شرکت در مناقصه‌ها برای کسب ميزاني (با) یا کارگيري برنامه‌های انتظا شفاف، فعال و منمرک بر مشتری رویداد و توجه به نیازها و خواست جامعه محلی و گردشگری.	✓				
			ذی‌نفعان و نقش آنها	توسعه فرايندي جدالكه و پاسخ‌گوي برای جامعه احتمالي بازار گردشگري پيشбинي اقدامات لازم برای كسب ميزاني (با) یا کارگيري برنامه‌های انتظا شفاف، فعال و منمرک بر مشتری رویداد و توجه به نیازها و خواست جامعه محلی و گردشگری	✓				
		ذی‌نفعان و نقش آنها	بله	اعلام فراخوانی عمومی به دیگر بخش‌های دولتی، عمومی و خصوصی بهمنظور شناسابی ذی‌نفعان رویداد در سطح شهر ايجاد يك ديبابيس از بروگار كنندگان ذی‌نفعان رویداد و صناعع در اختيارات آنها (اعلام از شخص، صناعع مالي، كالدي و انساني) به دیگر شركاتي بين ذی‌نفعان بهمنظور هم‌افزاي و استفاده حايكاري از منابع آنها	✓				
			پايش رويدادها	به دیگر يك بروگردد شركاتي و كسانی که حق رویدادهای بزرگ دارند ارجاع روایت با تصميم گيرندگان كلیدي و كسانی که حق رویدادهای بزرگ دارند تربيت سازمان دهندگان رویداد و شکتسازي برای آنها با دیگر ذی‌نفعان شهر	✓				
		هدايت شيوهداهان سجز	بله	حصابت و انجام پژوهش‌های با موضوع بررسی تغییرات در رفتارهای بازدید، جامعه احتمالی بازارهای گردشگری، بازاریان و گزارش‌های بازدید‌گذشگان توسعه و به کارگيري برنامه جامع از زبانی رویداد با توسعه مستجهدهای فوی برای توانلایي رصد و اندمازه‌گيري مراياني اقتصادي، اجتماعي و زیستمحيطی رویدادها	✓				
			بله	به کارگيري ناظران مخصوص برای رویدادهای شهر که بر فرايندهای اجرائي رویدادها نظرارت مي‌كنند	✓				
			هدايت شيوهداهان سجز	به کارگيري يك بروگردد نظرسنجي رویداد بهمنظور جمع‌آوري داده‌ها برای قفال‌سازی آثاريلز دستيباني به اهداف استراتژيك و استفاده سازمان دهندگان رویداد	✓				
			بله	اجراي سياست‌های تنبئي و تشويفي در حوزه پايداري فعالیت‌های ذي‌نفعان رویداد بهمنظور بشنيانی از توسيعه پايداري رویدادهای شهر آموزش شيوهداهان سجز با استفاده از شبكه‌های اجتماعي، تبلیغات محیطی، كمبين‌ها و وبسait‌ها بهمنظور ترويج، آموزش و فرهنگ‌سازان اصول پايداري به گردشگران و بازدید‌گذشگان	✓				
			بله	و گزاری دوره‌های آموزشي برای سازمان دهندگان و اپاروهای رویداد در ارتباط با اصول و شيوهداهان سجز و پايدار	✓				
			بله	تربیت و به کارگيري سفیران محلی و یاورهای دوستدار محیط‌زیست برای رویدادهای شهر که در گروه توسيعه شهر و رویدادها همکاري كنند	✓				
			بله	آموزش، توسيعه و ايجاد بستر مجموعه‌اي از مدبوبيت رویدادهای برخط و استفاده از استارتاپ‌ها در رویدادها	✓				

جدول ۱۰: تولید طرح‌های راهبردی مربوط به راهبرد اصلاح جايگاه و ساختارهای قانوني رویدادها

کد راهبرد	راهبرد	اختیار عرصه سیاست‌گذاری راهبرد	عرصه سیاست‌گذاری راهبرد	عنوان طرح کلی	تولید طرح‌ها	فعالیتی	مکانی رفتاری	تعمیری	توسعه‌ای
		طرح بالادستي	بله	نهجه طرح‌های بالادستي شهری، گردشگری و اماشي شهر و بازگر آنها با توجه به رویدادها و پتانسیلهای آنها بهمنظمه کالابرورهای فرايندهای شهری	✓				
		ساختار حقوقی	بله	تدوين برای راهبردي طولاني مدت سندنهای راهبردي طولاني مدت	✓				
		اصلاح جايگاه و ساختارهای قانوني رویدادها	بله	تدوين راهنمایها و آينه‌نامه‌ها برگزاری رویداد مناسب با برname راهبردي گردشگری رویداد و تحارب جهانی	✓				

جدول ۱۱: تولید طرح‌های راهبردی مربوط به راهبرد رشد آگاهی‌های عمومی و تقویت روحیه مشارکت در ارتباط با رویدادها

تولید طرح ها				عنوان طرح کلی		اخطار عرصه		اخطار عرصه		کد راهبرد		
تفصیلی		توسعه ای				سیاست گذاری		سیاست گذاری		راهنمای راهبرد		
فعالیتی	مقاتی	دقافتاری	منابع									
		✓		تشکیل گروه های طرح - بین المللی - برای هماهنگی و مدیریت برنامه ریزی رویدادها، تامین مالی و تسهیلات برای رویدادها، از جمله الامات قانونی، گردشگری، بازاریابی، ارتباطات و روابط خارجی شدن	بله	اطلاع رسانی مبالغه ای	ذی غنیمت			رشد اکاچه های عمومی و نفوذ		
		✓		حصمات از دی نفعان مختلف با توجه به پیشنهادات، مشاوره، امور ورزشی برای حفاظت مالی							بلی روحه مشارکت در ارتباط با رویدادها	3
✓				برگزاری جلسات و کارگاه های اموریکن گوناگون برای توجیه ذی غنیمت در مقطع مختلف منسخن از نهضت مهندسی مغایر در بیرفت، بر پرده هایی شناخت پتانسیل های رشد و موضع و تامین و اشتراک گذاری مهارت ها و متابعه رویداد و به تبع این، میزان بهرهورداری از منافع رویداد	بله	جارچوب	پهلومندی رازی	منصفانه				
		✓		از لاهه روشن از زیانی عملکرد ذی غنیمت در رویدادها برای سنجش عملکرد آغاز و مدیریت بهرهورداری از رویدادها								
✓				برگزاری جلسات هماندیشی و همکاری بین سازمان های مسؤول رویداد، صاحب رویداد، سازمان هدفمند رویداد و گروه های مردمی برای هماهنگی همه اشخاص.			مسارکت در افزایش	تصویم گیری و اجرا				
		✓		تنهی همکاری میان جوامع محلی و بهادرهای کلیدی به عنوان ایجاد یک کمپین فرهنگی فدریتمند موافق با رویداد اصلی.								
		✓		برونسیاری و توجه به شخص ثالث (سازمان های غیرانتفاعی و خصوصی) برگزاری ارائه ایشان مشارکت و بهرهوری بازبینی سیاستی شهر با برند رویداد (دوپوهه اورپیده ای) که بینهای تبریز دارند که می توانند به تبلیغ و ترویج برند شهر کمک کنند و برند اسایسراها همروبا است با برند شهر بمسیرانه یک مقصود گردشگری								
		✓		اگاسازی و جلب توجه سازمان های گوناگون در سطوح ملی و بین المللی و جذب بازدید کنندگان و مخاطبان پیش از این طریق ناسیس و درنظر گرفتن نهاد مسئول ارتباطات مقصود								
		✓		شناسایی بازارها و محصولات جدید مرتبط با رویداد در سطح شهر								
		✓		ترویج و تبلیغ تقویم رویداد و رویدادهای همچنان که از طریق شبکه های اطلاع اسکن، کالا های رسانیده و وبسایت ها								
		✓		مشارکت گسترده شهر در کنفرانس ها و اکسپو های متعدد در ارتباط با رویداد								
		✓		تمركز بر فعال سازی بازاریابی دیجیتال رویدادها و تولید محتواهای دیجیتال برای تبدیل آن								
		✓		آنالیز قیمت های خدمات رفاقت و مدیریت هاستها بر اساس آن برای رقابتی ماندن								
		✓		اجداد یک پورتال و دوستار کاربر ربط خود را با منابع مطلعه بازی و سایت پیکارچه شهری								
		✓		رازنایی و تقویت قابلیت های استراتژیکی برای پیشگیری و پیش از طریق هماهنگی مسکن و ارائه مواد تبلیغاتی و اطلاعات بازدید کنندگان از جمله رزرو اقامت در لحظه و مدیریت قیمت ها			فناوری اطلاعات و ارتباطات					

جدول ۱۲: تولید طرح‌های راهبردی مربوط به راهبرد اصلاح جایگاه و ساختارهای قانونی رویدادها

نتیجہ گیری

وضع موجود در شهرها و پتانسیل های متناسب برای مقابله با هریک از آن ها در شهر، در راستای تبدیل شدن به شهری رویدادمند امی تواند موجب هدر رفت منابع، موازی کاری و نتیجه معکوس از آنچه انتظار می رفت شود.

برنامه ریزی در شهرهای رویدادمند باید در پنج موضوع کلان چشم انداز شهر، روابط ذی نفعان، برنامه ریزی رویداد و منابع مرتبط با رویداد، بازاریابی، نظارت بر تأثیج و پایداری

رویدادها در عصر کنونی، جایگاهی فراتر از ابزار سرگرمی یافته اند و شهرهای گوناگون دنیا بر نامه ریزی و مدیریت رویدادها را بخشی مهم از توسعه جوامع خود، به منظور تبدیل شدن به شهرهای رویدادمند و دستیابی به اهداف گستره اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی، کالبدی و غیره در نظر گرفته اند. اما به توجه، به مسانا و مشکلات

Antchak, V. (2016). *Event portfolio design: Exploring strategic approaches to major events in New Zealand* (Doctoral dissertation, Auckland University of Technology).

Antchak, V., & Pernecke, T. (2017). "Major events programming in a city: Comparing three approaches to portfolio design". *Event Management*, 21(5), 545-561.

Balaure, V., Veghes, C., & Balan, D. (2009). "Lesson from the top: what can be learned Measuring the nation branding effectiveness of the major tourism destinations". In *Proceedings of the 3rd International Conference on Destination Branding and Marketing, Institute for Tourism Studies (pp. 39-50)*.

Begg, I. (1999). "Cities and competitiveness". *Urban Studies*, 36(5), 795–809.

Bevolo, M. (2014). "The discourse of design as an asset for the city: From business innovation to vernacular event". *Event Design* (pp. 81-93). Routledge.

Cracolici, M. F., Nijkamp, P., & Rietveld, P. (2008). "Assessment of tourism competitiveness by analysing destination efficiency". *Tourism Economics*, 14(2), 325-342.

dHautesserre, A. M. (2000). "Lessons in managed destination competitiveness: the case of Foxwoods Casino Resort". *Tourism Management*, 21(1), 23-32.

Dwyer, L., & Kim, C. (2003). "Destination competitiveness: determinants and indicators". *Current issues in tourism*, 6(5), 369-414.

Dwyer, L., Forsyth, P., & Rao, P. (2000). "The price competitiveness of travel and tourism: a comparison of 19 destinations". *Tourism management*, 21(1), 9-22.

صورت گیرد. اگر سیاست‌های مطلوب در هریک از این موضوعات کلان، یعنی درنظرگرفتن رویدادها در حکم یکی از اولویت‌های راهبردی شهر (چشم‌انداز شهر)؛ مشخص کردن نقش و روابط ذی‌نفعان رویداد (روابط ذی‌نفعان)؛ مدیریت رویدادها و منابع مربوط به رویداد در شهر (برنامه‌ریزی رویداد)؛ هم‌راستایی راهبردهای رویداد با راهبردهای کلی بازاریابی مقصد (بازاریابی)؛ و پایش رویدادها و درنظرگرفتن مسائل زیست محیطی (نظارت بر نتایج و پایداری) به خوبی تحلیل و اجزایی نشوند، نمی‌توان امیدی به ارتقای رقابت‌پذیری شهر به منزله مقصد گردشگری و درنتیجه برنامه‌ریزی آن در حکم شهر رویدادمنار داشت.

از این رو در شهر شیراز با توجه به اهداف حاصل شده از تحلیل و بررسی مسائل و مشکلات وضع موجود آن، چهار راهبرد کلی - یعنی اصلاح ساختارهای اجرایی و مدیریتی رویدادها، اصلاح جایگاه و ساختارهای قانونی رویدادها، رشد آگاهی‌های عمومی و تقویت روحیه مشارکت در ارتباط با رویدادها و توسعه و بهبود وضعیت منابع شهر مرتبط با رویدادها - پیشنهاد شد. اصلاح جایگاه و ساختارهای قانونی رویدادها، جایگاهی حقوقی برای رویدادها در شهرها فراهم می‌آورد و بستر را برای دیگر فعالیت‌ها هموار خواهد کرد. پس از شکل‌گیری این جایگاه حقوقی، اصلاح ساختارهای اجرایی و مدیریتی رویدادها موجب برداشته شدن موانع اجرایی رویدادها و مدیریت کارآمد آن‌ها خواهد شد. توسعه و بهبود وضعیت منابع شهر مرتبط با رویدادها اجرایات رویدادها را تسهیل و بستری را برای برگزاری رویدادها با بالاترین کیفیت فراهم خواهد کرد و از مصائب برگزارکنندگان خواهد کاست. رشد آگاهی‌های عمومی و تقویت روحیه مشارکت در ارتباط با رویدادها نیز افزایش مشارکت مردم و همچنین سرمایه‌گذاران در رویدادها و رونق صنعت رویداد در حکم مقصد گردشگری را در پی خواهد داشت.

منابع

- جنگجو، سینا (۱۳۹۹). ارائه چارچوب برنامه‌ریزی شهر رویدادمنار بهمنظور ارتقای رقابت‌پذیری شهرها به عنوان مقاصد گردشگری، مطالعه موردی: شهر شیراز. پایان‌نامه کارشناسی ارشد دانشکده هنر و معماری دانشگاه شیراز.
- شبانی امیرحسین و ایزدی، محمد سعید (۱۳۹۳). «رویکردی نوین به بازاریابی شهر خلاق». نقش جهان، دوره ۴، شماره ۲، ص ۵۴-۶۳.
- کلاتری خلیل‌آباد، حسین (۱۳۷۸). برنامه‌ریزی مرمت ناحیه تاریخی شهر یزد. پایان‌نامه کارشناسی ارشد دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه شهید بهشتی.

انجمن علمی گردشگری ایران

- Jakob, D. (2013). "The eventification of place: Urban development and experience consumption in Berlin and New York City". *European urban and regional studies*, 20(4), 447-459.
- Kennell, J. (2012). "Eventful cities: cultural management and urban revitalisation". *Cultural Trends*, 21(4), 342-343
- Kratke, S. (2014). 'How Manufacturing Industries Connect Cities across the World Extending Research on Multiple Globalization'. *Global Networks*, 14(2), 121-147.
- Kruger, E. A. (2011). *A stakeholder perspective on mega-events as an element of tourism destination competitiveness* (Doctoral dissertation, University of Pretoria).
- Mihalič, T. (2000). "Environmental management of a tourist destination: A factor of tourism competitiveness". *Tourism management*, 21(1), 65-78.
- Piacenza, M. o. (2016). MAPS / Baseline study *Military Assets as Public Spaces*, Piazza Cavalli 2 - 29121 Piacenza – Italy.
- Pierret, F. (2008). "Some points on domestic tourism. World Tourism Organization" <https://silo.tips/download/some-points-on-domestic-tourism-by-frederic-pierret-unwto-executive-director>.
- Poon, A. (2003). "Competitive strategies for a 'new tourism'. In *Classic reviews in tourism* (pp. 130-142). Multilingual Matters.
- Popescue, R. I. (2011). "Study Regarding the Ways of Measuring Cities Competitiveness". *Economica Seria Management*, 14(2), 288-303.
- Richards, G. (2010). "Creative tourism and cultural events". *2nd Forum on UNESCO Creative Cities Network Icheon, Republic of Korea* (Vol. 21).
- Friend, J., & Hickling, A. (2005). *Planning Under Pressure: The Strategic Choice Approach*. Elsevier Butterworth-Heinemann, Oxford.
- Getz, D. (1997). "Trends and issues in sport event tourism". *Tourism Recreation Research*, 22(2), 61-62.
- Getz, D. (2008). "Event tourism: Definition, evolution, and research". *Tourism management*, 29(3), 403-428.
- Getz, D. (2017). "Developing a framework for sustainable event cities". *Event Management*, 21(5), 575-591.
- Giddens, A. (2009). *Sociology*. Cambridge: Polity Press.
- Giulianotti, R., & Klauser, F. (2010). "Security governance and sport mega-events: Toward an interdisciplinary research agenda". *Journal of Sport and Social Issues*, 34(1), 49-61.
- Go, F. M., & Govers, R. (2000). "Integrated quality management for tourist destinations: a European perspective on achieving competitiveness". *Tourism management*, 21(1), 79-88.
- Harris, N. (2007). "City competitiveness: World Bank study of competitiveness in four Latin American cities". *Washington DC: World Bank*.
- Hassan, S. S. (2000). "Determinants of market competitiveness in an environmentally sustainable tourism industry". *Journal of travel research*, 38(3), 239-245.
- Iordache, M. C., Cebuc, I., & Panoiu, L. (2009). "THE BRAND--AN INCREASING FACTOR OF A TOURIST DESTINATION'S COMPETITIVENESS". *Management & Marketing Journal*, 7(2), 151-156.

Research Association European Chapter Conference – “Competition in Tourism: Business and Destination Perspectives”, Helsinki, Finland.

Silvanto, S., & Hellman, T. (2005). *Helsinki—the festival city*. In L. Lankinen (Ed.), *Arts and culture in Helsinki* (pp. 4–9). Helsinki, Finland: City of Helsinki.

Smith, A. (2012). *Events and urban regeneration: The strategic use of events to revitalise cities*. Routledge.

UNWTO. (2009). *Handbook on Tourism Destination Branding*, With an Introduction by Simon Anholt. Madrid, Spain: UNWTO and ETC.

Wallstam, M., Ioannides, D., & Pettersson, R. (2018). “Evaluating the social impacts of events: in search of unified indicators for effective policymaking”. *Journal of Policy Research in Tourism, Leisure and Events*, 12(2), 122-141.

Yoon, Y. (2002). *Development of a structural model for tourism destination competitiveness from stakeholders' perspectives* (Doctoral dissertation, Virginia Tech).

Ziakas, V. (2013). *Event portfolio planning and management: A holistic approach*. Routledge.

Zopounidis, C., M., & Pardalos, P. (Eds.) (2010). *Handbook of Multicriteria Analysis*, Springer, New York.

Richards, G. (2015). “Developing the eventful city: Time, space and urban identity”. *Planning for event cities*, 37-46.

Richards, G. (2017). “Eventful cities: Strategies for event-based urban development”. In SAGE handbook of new urban studies (pp. 43-60). Sage.

Richards, G. W., & Colombo, A. (2017). “Rethinking the eventful city: introduction”. *Event Management*, 21(5), 527-531.

Richards, G., & Palmer, R. (2010). *Eventful cities*. Routledge.

Richards, G., & Rotariu, I. (2015). “Developing the eventful city in Sibiu, Romania”. *International Journal of Tourism Cities*, 1(2), 89-102.

Richards, G., & Wilson, J. (2004). “The impact of cultural events on city image: Rotterdam, cultural capital of Europe 2001”. *Urban studies*, 41(10), 1931-1951.

Ritchie, J. B., & Crouch, G. I. (2003). The competitive destination: A sustainable tourism perspective. Cabi.

Rodríguez-Díaz, M., & Espino-Rodríguez, T. F. (2008). “A model of strategic evaluation of a tourism destination based on internal and relational capabilities”. *Journal of travel research*, 46(4), 368-380.

Seymour, J. (2007). “Destination brand health monitoring, a key destination competitiveness tool”. Paper delivered at the Travel and Tourism